

اپی توریسم؛ گردشگری زنبور عسل

حمیده بیگی

گروه مدیریت، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، ایران

تاریخ دریافت: فروردین ماه ۹۶ / تاریخ پذیرش: اردیبهشت ماه ۹۶

رایانامه: beigi1982isfahan@yahoo.com

۱۲

چکیده

و ویژگی های آنها، کشف اطلاعات در مورد محصولات زنبور عسل، تماشای نحوه زندگی کلنی زنبور عسل، شناخت همبستگی زیست محیطی بین انسان و زنبور عسل را پیدا می نمایند. هدف از این مقاله بیان عملکرد درآمد آفرین و اشتغال زای گردشگری زنبور عسل است و بر پایه مطالعات اسنادی و میدانی پژوهشگر تهیه شده است. نتایج این مطالعه قابلیت الگو برداری و تعمیم در مزارع پرورش زنبور عسل در تمامی کشور را دارا و واجد نوآوری در مقیاس ملی می باشد.

واژه های کلیدی: زنبورستان، گردشگری زنبور عسل، مزرعه آموزشی، اکوتوریسم، گردشگری پایدار.

گردشگری زنبور عسل، شکلی از گردشگری است که با فرهنگ و سنت های جوامع روستایی سر و کار دارد و می تواند به عنوان یکی از پایدارترین روش های توسعه گردشگری در نظر گرفته شود. این نوع از گردشگری در ارتباط با شغل زنبورداری به عنوان یک حرفه سنتی و نیز با محصولات زنبور عسل از جنبه های زیست محیطی، مواد غذایی و دارویی است. فعالیت های گردشگری زنبور عسل شامل بازدید از زنبورستان ها، موزه ها در هوای آزاد و موزه های زنبور عسل است که در آن گردشگران فرصت مشاهده کار پرورش دهنده ی زنبور عسل، روش ساخت عسل، خواص

مقدمه:

قرن ۲۱ دوره توسعه اقتصادی شدید و افزایش تخریب محیط زیست طبیعی است. کاهش تنوع زیستی و اختلالات در بسیاری از اکوسیستم های طبیعی از جمله مشکلاتی هستند که هر روز با آن مواجه هستیم. افزایش روند جهانی شدن، رفتار، سنن، فرهنگ و یکپارچگی جوامع محلی را تهدید می کند. از نقطه نظر زیست محیطی، اجرای اصول توسعه پایدار، به عنوان رویکرد مقابله ای با این فرایندهای منفی مطرح می شود.

گردشگری به عنوان صنعت سفید (نظری، ۱۳۹۴) شاخه ای از اقتصاد است که در آن توجه ویژه ای به حفظ ارزش های فرهنگی و طبیعی می شود (Hegarty & Przeborska, 2005 و Cawley & Gillmor, 2008). با اذعان به اینکه گردشگری صنعتی است که محیط، مهم ترین منبع جاذبه آن است، لذا توجه به توسعه پایدار محیط یکی از مهم ترین اهداف گردشگری می باشد (ویلیامز، ۱۳۸۸). گرایش گردشگری مشاهده شده در سال های اخیر، علاقه مندی به اشکال حمایت از محیط زیست می باشد که در انواع گردشگری طبیعت گردی، گردشگری کشاورزی، گردشگری فرهنگی مشاهده می شود. گردشگران به دنبال گذران فعال وقت آزاد خود هستند، با این حال، نه تنها فعالیت بدنی بسیار مهم است بلکه فعالیت شناختی هم اهمیت دارد. فرصت به دست آوردن تجربه های جدید، برای بازدید از ویژگی های طبیعی و فرهنگی یک منطقه، انگیزه ای قوی برای مسافرت می باشد (Woźniak & Ceulak, 2007). گردشگری زنبورعسل^۱، نمونه ای عالی از مجموعه ی این علاقه مندی ها را شکل می دهد. اپی توریسم نام برآمده از عنوان لاتین زنبورعسل (*Apis mellifera*)، شکلی از گردشگری است که با حرفه سنتی زنبورداری و محصولات آن از جنبه ی زیست بوم، مواد غذایی و جنبه درمانی می پردازد.

فعالیت های مربوط به گردشگری زنبورعسل شامل بازدید از زنبورستان ها، موزه ها در هوای آزاد و موزه های زنبورعسل است که در آن گردشگر فرصت مشاهده و بازدید کار پرورش دهنده ی زنبورعسل، روش ساخت عسل، خواص و ویژگی های آن (از جمله مزه انواع عسل)، درک سایر محصولات زنبورعسل (گرده، موم، نان زنبورعسل، ژل رویال)، تماشای نحوه زندگی کلنی زنبورعسل، شناختن

همبستگی زیست محیطی بین انسان و زنبورعسل را پیدا می کند (Woś & Bień, 2013). اشکال پیشنهادی به منظور توسعه گردشگری زنبورعسل بهره گیری از موزه های پرورش زنبورعسل فعلی و موزه های هوای باز می باشد، در عین حال تورهای بازدید از زنبورستان ها و مزارع زنبورعسل و اقامت در خانه های پرورش دهندگان زنبورعسل و آشنایی با جامعه محلی نیز پیشنهاد دیگر می باشد. در این پیشنهاد، گردشگری زنبورعسل به عنوان فرصتی برای فعال شدن مناطق روستایی، ایجاد مشاغل جدید و ترویج فرهنگ و سنت یک منطقه مطرح می شود. مطالعات اسنادی نشان می دهد که اسلوانی رهبری بازار گردشگری زنبورعسل را بر عهده دارد و با اجرای تورهای سازماندهی شده گردشگران داخلی و خارجی را در این حوزه جذب نموده است. در طی ۸ سال گذشته، توسعه پویای گردشگری زنبورعسل، در کشورهای لهستان، آلمان، جمهوری چک، لیتوانی، اوکراین (Oleynik & Iaromenko, 2012) و اسپانیا (Shiffler, 2014) ثبت شده است.

صنعت زنبور داری ایران از نظر میزان تولید عسل و تعداد مزارع تولید عسل در بین ۱۰ کشور اول جهان قرار دارد (Faو, 2016). بر اساس آمارنامه وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۴)، تعداد کندوهای زنبورستان های کشور ۶۶۹۳۹۳۷ کندو بوده که در مجموع ۷۷۰۳۹۳ هزار تن عسل تولید کرده اند. با توجه به گستره مناسب مزارع زنبورعسل در کشور، برنامه ریزی گردشگری برای استفاده از این فرصت مغفول مانده ضروری می نماید. مطالعه ی حاضر با هدف بررسی جایگاه زنبورستان در توسعه گردشگری انجام شده است و از لحاظ هدف کاربردی، از نظر روش شناسی از نوع پس رویدادی و از لحاظ گردآوری داده ها از نوع تحقیقات اسنادی و میدانی می باشد. از نتایج این پژوهش می توان در توسعه گردشگری مناطق (شهرها و روستاها) هدف، هویت بخشی به جوامع محلی، اشتغال زایی و توسعه درون زا مناطق استفاده نمود و قابل تعمیم به حیطه های مشابه می باشد.

نتایج تحقیقات:

هدف از این پژوهش ارائه مفهوم گردشگری زنبورعسل به عنوان یک فرم خلاقانه برای سپری کردن اوقات فراغت، نشان دادن کارکردهای آن و مشخص نمودن گروه های هدف برگزاری این تورهای گردشگری می باشد. گردشگری زنبورستان واجد عملکردهای آموزشی، برگزاری تور، ارتقاء

روستایی و توسعه پایدار روستایی مطرح شده است. اکثر کشورهای جهان این نوع گردشگری را به عنوان راهبردی نوین برای توسعه اجتماعی - اقتصادی، احیا و بازسازی نواحی روستایی مد نظر قرار داده اند (Su, 2011). این امر به ویژه در کشورها و مناطقی که گزینه های محدودی برای توسعه دارند، بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. در شرایطی که بسیاری از فعالیت های اقتصاد روستایی و سطح درآمد کشاورزی، طی دهه های اخیر دچار افول شدید شده و افزایش نرخ بیکاری و در نتیجه خروج نسل جوان و تحصیل کرده از جامعه روستایی، توسعه روستاها را به مخاطره انداخته است، اگر توسعه گردشگری به طور کامل در نواحی روستایی طرح ریزی شود، می توان تا حدودی این مناطق را از رکود و انزوا خارج کرد و موجب گسترش توسعه روستایی و کشاورزی باشد (امیری و همکاران، ۱۳۹۵ و مطیعی لنگرودی و نصرتی، ۱۳۹۰).

این گستره تنوع کارکردی گردشگری زنبورعسل، سبب محبوبیت فزاینده آن می شود به ویژه اینکه کارگاه های آموزشی و سخنرانی های علمی و پژوهشی در این تجربه گردشگری در شرایط طبیعی انجام می پذیرد.

جاذبه های گردشگری زنبورستان

۱- کارگاه های آموزشی: ارائه مباحث زیست شناسی، بوم شناسی و تاریخ زنبور داری در قالب آموزش های هم زمان نظری و عملی یکی از جاذبه های گردشگری زنبورستان می باشد. در این کارگاه ها، مسافرت به زنبورستان ها، پوشیدن لباس های محافظ زنبور، بازی ها و نمایشنامه مربوط به پرورش زنبور عسل و مزه کردن عسل از فعالیت های اصلی گردشگری می باشد. زنبورداران با استفاده از وسایل کمک آموزشی (نمایش کندوی عسل، شانه های عسل مهر و موم شده در فضای شیشه ای، تجهیزات پرورش دهنده ی زنبور عسل و ...) عملکرد یک کلنی زنبور عسل و فرآیند تولید و به دست آوردن عسل را توضیح می دهند. گروه های هدف این جاذبه کودکان و نوجوانان، گردشگران کشاورزی و گردشگران سازماندهی نشده می باشند. این فعالیت ها به صورت موزه های فضای بسته و یا موزه های فضای باز قابل اجراء می باشد. مهدکودک ها، مدارس و یا گردشگرانی که به منظور خرید عسل وارد زنبورستان می شوند، گردشگران عمده این جاذبه گردشگری می باشند. شکل ۱، فعالیت های آموزشی گردشگری زنبورعسل را نشان می دهد.

از دیگر فعالیت های آموزشی گردشگری زنبورعسل می

سلامت و درمان و اجتماعی می باشد و قابلیت برنامه ریزی و هدف گذاری در تمام طیف های سنی را دارد.

«عملکرد آموزشی»: گردشگری زنبورعسل ترویج کننده فعالیت های زیست محیطی گردشگران طرفدار محیط زیست است (Madras-Majewska & Majewski, 2013) و موجب آشکار سازی نقش بسیار موثر زنبور عسل در عملکرد بسیاری از اکوسیستم ها می شود. یک سوم از محصولات که به طور مستقیم و غیر مستقیم توسط انسان مصرف می شوند وابسته به گرده افشانی حشرات است (Spevak, 2012) و طهماسبی و پورقزایی، (1379). به همین سبب حفاظت از بیشترین تعداد کلنی های زنبور عسل حائز اهمیت است و آموزش های زیست محیطی نیز امکان درک و ارزیابی نقش زنبور عسل در زندگی و اقتصاد بشر را فراهم می آورد.

«عملکرد برگزاری تور»: توجه به ماهیت خاص و آداب و سنن یک منطقه و به ویژه کار پرورش دهنده زنبور عسل و تاریخچه زنبورداری از جمله موارد ویژه توجه تورگردانان می باشد (Schluter, 2011 و Sims, 2009 و Briscic et al., 2013).

«عملکرد پیش درمانی آ»: ارتقاء روش های درمان طبیعی و توجه به محصولات زنبور عسل است که در این بخش معرفی می شود. عسل از دیرباز، نه تنها به عنوان یک ماده غذایی ارزشمند بلکه به عنوان یک دارو در طب سنتی مورد توجه بوده است و در بسیاری از کشورها به عنوان غذا دارو به رسمیت شناخته می شود (حبیبی رضایی و همکاران، ۱۳۹۴). ضروری است که به سایر محصولات کمتر شناخته شده و کمیاب زنبور عسل مانند بره موم، نان زنبور عسل، ژل رویال، گرده و موم توجه شود. علاوه بر نمایش کاربردهای متعدد محصولات زنبور عسل در پخت و پز، پزشکی و لوازم آرایشی، این محصول ارتقاء دهنده شیوه زندگی سالم و بازگشت به طبیعت است، که با موفقیت می تواند در خدمت انسان قرار گیرد.

«عملکرد اجتماعی»: گردشگری زنبورعسل، امکان فعال سازی جامعه ی محلی را با ایجاد مشاغل جدید و دادن سرویس به طیف گسترده گردشگران را می دهد. این فرصت در قالب توسعه گردشگری مزرعه و بازگو نمودن دانش و تجربه زنبورستان ها محقق می شود. گردشگری مزرعه، و بالاخص گردشگری مزارع زنبور عسل، از جمله راهبردهایی است که در چند دهه اخیر برای متنوع ساختن اقتصاد

شکل ۱) جاذبه های آموزشی گردشگری زنبورستان

آن در درمان بیماری های مختلف کاربرد دارند. محبوب ترین و متداول ترین شکل درمان در گردشگری زنبورستان، تجهیزات استنشاقی هستند. گردشگران در اتاق هایی که مجهز به صندلی راحت مخصوص است، استراحت کرده و هوای منبسط شده غنی از مواد ضد قارچ را تنفس می کنند. این محیط، تأثیرات مثبتی بر سیستم تنفسی، تقویت سیستم ایمنی، کاهش استرس و خستگی و بهبود خلق و خوی برجای می گذارد (Wos, 2014). علاوه بر استنشاق، فعالیت های درمانی دیگری چون حمام با عسل، ماساژ با استفاده از عسل و موم زنبور عسل، ماسک زیبایی و استفاده از نیش زنبور عسل به عنوان زنبور درمانی اشاره می شود. سرمایه گذاری قابل توجه زنبورداران، ایجاد زیرساخت های مناسب و همچنین آموزش کارکنان گردشگری از نیازهای برگزاری تورهای درمانی گردشگری زنبور عسل می باشد.

توان به کارگاه های «موم سازی» اشاره نمود. در این کارگاه ها با استفاده از موم زنبور عسل اقدام به ساخت شمع و یا هنرهای دستی می شود. از آنجاکه این کارگاه های آموزشی قابلیت ارائه به گردشگران در تمامی طول سال را دارند، واجد ارزش گردشگری و درآمد زایی ویژه ای می باشند.

۲- بازدید از باغ های گیاهان مولد عسل: ابتکار جالبی هستند که در زنبورستان ها و مزارع گردشگری کشاورزی می توان از آنها استفاده کرد. در این باغ ها، هر یک از گیاهان با نام دقیق و علمی، مشخص نمودن دوره گلدهی و کاربری ویژه در تولید عسل معرفی می گردند. ایجاد چنین عرضه های گردشگری سرمایه گذاری مالی به نسبت پایینی را طلب می نماید. کارکردهای آموزشی، دیداری، اقتصادی و ... از دیگر مزایای این باغ ها می باشند.

۳- درمان: یکی دیگر از پتانسیل های بسیار مهم گردشگری زنبور عسل می باشد. زنبور عسل و محصولات

شکل ۲) تصویر سمت راست و وسط، استنشاق درمانی، سمت چپ درمان با نیش زنبور عسل

انواع دسرها و غذاها، نوشیدنی ها، کیک ها و شیرینی ها (سعادت مند، ۱۳۸۹)، در تجربه مهارتی مشترک میان گردشگر و جامعه محلی معرفی و پخت می شوند. همانند جاذبه ی قبلی این فعالیت گردشگری نیز نیازمند سازمان دهی و زیر ساخت می باشد.

۴- پخت و پز با عسل: در این جاذبه گردشگری، گردشگران با حضور در کارگاه های آشپزی مستقر در زنبورستان و یا حضور در منازل ساکنان محلی مزارع زنبور عسل در تجربه آشپزی بر پایه عسل مشارکت می نمایند. در این کارگاه ها، دستورهای پخت غذاهای سنتی و امروزی داده می شود.

برتر جهان قرار گیرد. با توجه به پراکنش بسیار مناسب مزارع زنبور عسل و قابلیت های توسعه ای کشاورزی و گردشگری این مناطق، گردشگری مزارع زنبور عسل به عنوان گردشگری جایگزین معرفی شد.

بازدید از این جاذبه های گردشگری در قالب تورهای تفریحی و آموزشی یک روزه و چند روزه علاوه بر آشنایی هر چه بیشتر علاقه مندان با تولید و فرآیند استحصال عسل، امکان دسترسی هر چه بهتر مردم را با غذای سالم و انرژی بخشی به نام عسل را بسیار آسان می نماید. گردشگری زنبور عسل فرصتی برای رشد و پویایی مناطق روستایی و ایجاد مشاغل جدید گردشگری را فراهم می آورد. با توسعه ی گردشگری و متعاقب آن توسعه زیرساخت ها، توسعه درون زا مناطق روستایی ایجاد می شوند. تأکید بر مصرف غذای سالم و استفاده از عسل در سفره غذای خانواده از مهم ترین دست آوردهایی است که در کنار اشتغال زایی جامعه محلی و درآمد زایی این بخش محقق می شود. از منظر پژوهش، می توان گفت که توسعه مطلوب گردشگری زنبور عسل نیازمند حمایت های دولت ها و سازمان های مسئول برای توسعه مناطق روستایی است.

گردشگرانی که از زنبورستان ها بازدید می کنند بهترین مبلغان گردشگری این مناطق به شمار می روند. تبلیغات دهان به دهان در کنار تبلیغات سازمان دهی شده تورهای گردشگری زنبورستان از بهترین روش های تبلیغاتی این جاذبه های گردشگری می باشند. جاذبه های گردشگری زنبورستان و سازماندهی تورهای برنامه ای این امکان را فراهم می نماید تا گردشگران با خاصیت بهبود دهنده و مکمل عسل از نزدیک آشنا شوند و با مزه کردن عسل و شرکت در کارگاه های آموزشی و بهره مندی از خدمات درمانی در این تجربه گردشگری مشارکت نمایند. تقاضای بالا برای پیشنهاد گردشگری زنبور عسل، شانس قابل توجهی را برای توسعه این شکل از گردشگری فراهم می آورد و ایجاد علاقه در میان زنبورداران برای ارائه خدمات گردشگری در زنبورستان از محرک های بسیار مهم توسعه ی زنبورستان ها و این عرضه گردشگری قلمداد می شود.

نتیجه گیری

شرایط بسیار مناسب جغرافیایی و اقلیمی کشور ایران سبب شده است که رتبه جهانی تولید عسل ایران بین ده رتبه

منبع ها:

- امیری، ص.، احسانی فر، ت.، نادری، ن. و رستمی، ف. ۱۳۹۵. ارائه یک مدل مفهومی به منظور بررسی تأثیر گردشگری کشاورزی بر توسعه کارآفرینی روستایی. نشریه کارآفرینی در کشاورزی جلد ۳، شماره ۱، صفحه ۱-۱۵.
- حبیبی رضایی، م.، محمودی خالدی، ا. و موسوی موحدی، ع. ۱۳۹۴. عسل به عنوان غذا دارو، نشریه نشاء علم، سال ۵، شماره ۲، صفحه ۲۶-۳۴.
- سعادت مند، ج. ۱۳۸۹. آشپزی با عسل: ۱۵۰ غذا، دسر، ... انتشارات آهنگ قلم، چاپ چهارم، مشهد، ۱۲۸ صفحه.
- طهماسبی، غ. ح.، پور قرایی، ح. ۱۳۷۹. بررسی نقش زنبور عسل در گرده افشانی و افزایش تولید محصولات کشاورزی ایران، اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۳۰، صفحه ۱۳۱-۱۴۴.
- مطیعی لنگرودی، ح.، نصرتی، م. ۱۳۹۰. امکان سنجی توسعه گردشگری در نواحی روستایی از دیدگاه گردشگران در بخش گرگانرود شهرستان تالش، مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، شماره ۲۲، صفحه ۶۹-۸۴.
- نظری، م. ح. ۱۳۹۴. بررسی وضعیت صنعت سفید (گردشگری)؛ موانع و راهکارهای آن در کشور تنوع ها، فصلنامه رشد آموزش جغرافیا، شماره ۱۱۳، صفحه ۶۳-۶۹.
- ویلیمامز، اس. ۱۳۸۸. جغرافیای گردشگری، ترجمه دکتر محمود ضیایی، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۲۰۷ صفحه.
- وزارت جهاد کشاورزی، معاونت برنامه ریزی و اقتصاد، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات، ۱۳۹۵. آمارنامه کشاورزی ۱۳۹۴. جلد دوم.
- مرادی اصل، ا.، وطن دوست، ح.، شمشاد، خ.، سالاری جوزم، م. و رفیع نژاد، ج. ۱۳۹۲. مروری بر زنبور درمانی در ایران و جهان. نشریه طلوع بهداشت، دوره ۱۲، شماره ۱، صفحه ۱۶۴-۱۷۷.

Brisic, K., Poljuha, D., Siklic, J. 2013. Beekeepers' perceptions about the importance of honey exhibitions and protection of geographical origin of honey – A case of Istria (Croatia), Jurnal of Central European Agriculture,

Vol.14 (4), p.1473-1487.

Cawley, M., Gillmor, D.A. 2008. Integrated rural tourism: concepts and practice, *Annals of Tourism Research*, Vol.35(2)p.316-337.

Hegarty, C., Przezborska, L. 2005. Rural and Agri-tourism as a Tool for Reorganizing Rural Areas in Old and New Member States – a Comparison Study of Ireland and Poland, *International Journal of Tourism Research* Vol. 7(2): p.63-77.

Madras-Majewska, B., Majewski, J. 2013. Apitourism as a form of educational tourism, *Research Papers of Wrocław University of Economics*, Vol. 304, p.144-153.

Sims, R. 2009. Food, place and authenticity: local food and the sustainable tourism experience, *Journal of Sustainable Tourism*, Vol. 17(3), p.321–33.

Schluter, R.G. 2011. Anthropological Roots of Rural Development: A Culinary Tourism Case Study in Argentina. *Tourismos*, Vol. 6(3), pp.77–91.

Oleynik, V., Iaromenko, S. 2012. Problems and prospects of development of green rural tourism in Ukraine, *Regional Formation and Development Studies*, Vol. 6 p.67-73.

Shiffler, K. 2014. Api-Tourism as added-value : the case of La Ruta de la Miel in Chile, *Norwegian University of life Sciences*, <http://hdl.handle.net/11250/217051> (accessed on 01.10.2014).

Spevak, E.M. 2012. *The management of insects i tourism and recreation* (red R. H. Lemelin), Cambridge.

Su, B. 2011. Rural Tourism in China. *Tourism Management*, 32(6):1438–41.

Woś, B., Bień, W. 2013. Apiturystyka jako forma turystyki zrównoważonej, *Zeszyty Naukowe Turystyka i Rekreacja*, Vol.1(11), Libron Warszawa.

Wos, B. 2014. Api-tourism in Europe, *Journal of Environmental and Tourism Analyses* Vol. 2. 1, p.66-74

Woźniak, M., Ceulak, T. 2007. Lokalna oferta agroturystyczna odzwierciedleniem społecznego zainteresowania turystów, in *Turystyka w rozwoju obszarów wiejskich* (red. I. Sikorska-Wolak), Wydawnictwo SGGW, p. 253-262.

Api-Tourism, Bees Tourism

H.beigi

Assistant Professor, Management Department, Faculty of Literature and Humanities Science, University of Guilan, Iran. E-mail: h.beigi@guilan.ac.ir

۱۸

Abstract

Api-Tourism is a type of tourism that has its origin in the culture and traditions of rural communities and can be considered as one of the most stable methods of tourism development. This type of tourism concerns apiary or bee-keeping as a traditional vocation and bee products and their environmental, medicinal and nutritional aspects. Apiary tourism includes visiting apiary sites, bee museums and bee keepers open space activities. Thus the tourists can have the opportunity to watch the beekeeping related works, get familiar with the process of honey production and wonderful colonial life of bees as well as the environmental solidarity of humans and bees. This essay seeks to assay the economic and vocational aspects of apiary tourism and is based on the field observations and librarial studies. The findings of this study can serve as a blueprint to develop the apiary tourism in all bee keeping farms throughout the country and is a new project in its kind ever undertaken in national scale.

Key words: Apiary, Api-Tourism, Educational farm, Ecotourism, Sustainable tourism.

Corresponding Author: H.beigi

Email: beigi1982isfahan@yahoo.com

